

Skrivekunsten ved hans Bistand. Der har netop derfor fra Krigsministeriets Side været tilfaldt ham Ansættelse i en eller anden Tjeneste, men hidtil er det glippet for ham, og han staaer nu saaledes, at det for ham er i høieste Grad en Velsædsdag, om dette Andragende maatte blive henvist til Ministeren. Tillige fremgaar det, ogsaa af Betænkningen, at han ikke engang nu ønsker denne Understøttelse, uden fremdeles at gjøre Gjengjæld derfor, idet han tilbyder at ville aarlig give et vist Antal Lærere sin Veiledning i Skrivning og tillige at udgive sit System. Da han altsaa fremdeles vil virke i denne Retning, naar han maatte faae en i og for sig ringe Understøttelse, spør jeg min Anbefaling til de Herrer af Finantsudvalget, som her have indstillet Andragendet til Kirke- og Undervisningsministeren, og anbefaler det paa det Bedste.

Anfjer: Forfjellen i min Optraeden med Hensyn til de forskjellige Andragender er naturligvis den, at jeg finder, at jeg har Grund til at anbefale nogle, og ikke at anbefale netop det, som det ærede Medlem talte for. Det ærede Medlem sagde, at den Paagjældende ikke kunde have sikret sig, men jeg tillader mig at tro, at det ærede Medlem her befinder sig i en Vildfarelse; der bestaar her i Landet Assurance, hvori man kan forsikre sig imod saadanne Tilfælde. Naar det ærede Medlem siger, at Manden har vist sig saa spielig ved at lade sit Kvæg slaa ned, saa er det, om jeg har forstaaet Andragendet staaet ned af Hensyn til hans egen øvrige Besætning, idet hans Gaard var isoleret, og derfor finder jeg, at det ganske vist kan være et haardt Tab — Forholdets Natur er mig forresten aldeles ubekjendt — som er overgaaet ham; men, hvis vi vilde begynde at træde hjælpende til med den Slags Gaver, vilde vi hvert Aar kunde faae Tusinder af Andragender af samme Art.

Ordføreren: Det ærede Medlem fra Ribe (Kruze) synes at være noget forundret over, at vi ikke have taget os af den Mand, som han saa varmt anbefalede, nemlig Gaardmand Niels Thomsen, og han mente, at jeg gik noget let hen over dette Andragende. Jeg finder nu, at det var en underlig Bemærkning, som det ærede Medlem kom med, at Andrageren ikke havde Loven med sig; thi havde han det, behøvede han ikke at søge til Thinget. Nei, han har ikke alene ikke Loven med sig, men han har den imod sig. Ansøgeren er bestemt afvist af Udvalget. Sa, naar vi kunde afhjælpe al Nød og Glendighed, saa var det en anden Sag, saa vilde vi ogsaa være villige til at hjælpe denne Mand; men dette er ikke Tilfældet, derom er der ikke Tale, og derfor maa jeg fremdeles fastholde, at det vilde være et stort Feilgreb af os og imod Lovens Ord og Aand, om vi vilde tage os af et Tilfælde som dette. Hvad angaar

Andragendet under Nr. 3 fra den omtalte Smedemeister i Ordrup, Emil Jensen, da kan jeg ikke Andet end anerkjende den Varme, hvormed det det ærede Medlem her bag ved mig fra Lyngby (P. Hansen) tog sig af hans Sag, og jeg fandt ogsaa, at den Maade, hvorpaa den ærede Justitsminister næsten søgte at vise denne Mand af, gjorde et mindre godt Indtryk, men jeg kan ikke desto mindre ikke negte, at jeg fremdeles tror, at Manden vurderer sit Tab for høit — det er jo for Dvrigt ikke godt at sige. Jeg tror ikke, at man kan gaa ud fra den Forudsætning, at han under andre Omstændigheder ikke vilde have havt en Konkurrent, men dette kan jo Ingen sige. At han har lidt Uret, har været klart for Udvalget, og derfor har man henvist hans Andragende til Ministeren. Var den urigtige Indskaldelse ikke sket, var han bleven boende i sin Smedie, men om der alligevel ikke vilde være kommet en Smed til i Ordrup, er der ingen Dødelig, der kan sige. Men, som sagt, Udvalget har jo anbefalet dette Andragende. — For min egen Regning, altsaa ikke som Ordfører, skal jeg sige et Par Ord om Andragendet under Nr. 16 fra pensioneret Soldatkontrolør Bruun. Jeg kan ikke negte, at denne Ansøgning paa mig har gjort det Indtryk, at Manden nok kunde have et vist Krav paa at faae Hjælp. Han har i en Kælle af Aar været Lærer, uden at faae nogen Understøttelse som afdediget; han blev vel ansat som Soldatkontrolør, men blev afdediget ved det for ham Uheldige, at Konsumptionen blev ophævet, og fik kun halv Pension. Det er atter her for Følgenes Skyld, at Udvalget ikke har kunnet anbefale dette Andragende; i Dvrigt er Manden jo i den høie Alder af 81 Aar. (Winther: Herregud, lad ham saa faae det!) Min ærede Sidemand siger, lad ham saa faae det, men der er den Feil herved, at der ikke er stillet Forslag om Henviisning. Jeg skal for Dvrigt overfor den varme Anbefaling, som det ærede Medlem gav forhenverende Bøssemager-Oversvend Svendsen, henstille til Thinget, hvad det vil gjøre. Det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem har bemærket, at denne Sag ikke har været behandlet i Udvalget, og der er nogen Mulighed, ja endogsaa Nødvendighed for, at naar det havde været for i Udvalget, havde det fundet nogen Tilslutning der. — Jeg vil endnu kun sige et Par Ord om Andragendet fra forhenverende Skibsbygger Hering, i Betænkningen under Nr. 18, til hvilket det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) har stillet Forslag om Henviisning. Jeg skal dertil bemærke, at den Paagjældende ikke har baaret sig klogt ad ved at søge sin Afsted, da han kun manglede nogle Dage i at have tjent i 20 Aar, og det er derfor fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem har indset, at han ikke har noget Krav, og at han kunde have været saa klog at vente disse saa Dage og saa bag efter tage sin Afsted. Dette har han